

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **A. L.** pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 6. decembra 2012 v Bratislave dovolanie obvineného **A. L.** proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 30. júna 2011, sp. zn. 2 To 59/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného **A. L.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 22. marca 2011, sp. zn. 2 T 238/2010, uznal obvineného **A. L.** za vinného v bode 1/ rozsudku z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku zo zločinu skrátenia dane a poisťného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku.

Okresný súd obvineného **A. L.** za skutok pod bodom 1/ rozsudku odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Za skutok pod bodom 2/ rozsudku ho okresný súd odsúdil podľa § 276 ods. 2 Tr. zák.,

za použitia § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody 6 (šesť) rokov a 10 (desať) mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica z 15. októbra 2008, sp. zn. 2 T 230/2008, na trest desať mesiacov odňatia slobody. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní zahlásil obvinený A. L. (ďalej len obvinený) odvolanie čo do viny i trestu. V prospech obvineného podala odvolanie aj jeho družka S. O.. Prokurátor odvolanie nepodal.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len krajský súd) postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku, proti ktorým obvinený podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Dospel pri tom k záveru, že odvolanie obvineného je sčasti dôvodné a preto rozsudkom z 30. júna 2011, sp. zn. 2 To 59/2011, v bode I. výroku postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody za skutok pod bodom 2/ a o spôsobe jeho výkonu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd obvineného za skutok pod bodom 2/ kvalifikovaný ako zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. odsúdil podľa § 276 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 3 a § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podľa zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica z 15. októbra 2008, sp. zn. 2 T 230/2008, právoplatným 19. decembra 2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V bode II. výroku rozsudku krajský súd odvolanie S. O. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako oneskorené zamietol.

Okresnému súdu bolo 16. júla 2012 doručené podanie obvineného označené ako dovolanie. V tomto podaní obvinený zároveň žiadal okresný súd o ustanovenie obhajcu na podanie dovolania. Okresný súd po preskúmaní osobných a majetkových pomerov obvineného jeho žiadosti vyhovel a opatrením z 13. augusta 2012, sp. zn. 2 T 238/2010, podľa § 373 ods. 3 ustanovil obvinenému obhajkyňu JUDr. Z. K., advokátku so sídlom v P. B., S. P. X.

Ustanovená obhajkyňa v podaní doručenom súdu 17. októbra 2012 (v spise na č. l. 171) oznámila okresnému súdu, že *„preskúmaním predmetného trestného spisu a rozhovore s ods. A. L., za ktorým v záujme vyhovieť jeho požiadavke vycestovala, však musí konštatovať, že podľa jej právneho názoru nie sú žiadne dôvody dovolania, pre ktoré možno v zmysle § 371 Tr. por. dovolanie podať.“* V podaní ďalej uviedla, že dôvody namietané obvineným nie sú podľa nej opodstatnené a že iné dôvody na podanie dovolania ona nezistila, preto nemôže predložiť súdu riadne dovolanie. O tejto skutočnosti informovala aj obvineného, ktorý sa však vyjadril, že na podanom dovolaní trvá.

Okresný súd tak predložil 29. novembra 2012 dovolanie obvineného na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd).

Podľa § 382 Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Predseda senátu 5 Tdo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorému bola vec v súlade s rozvrhom práce pridelená, postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie a predložené spisy a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, lebo bolo podané neoprávnenou osobou.

V prvom rade je potrebné upriamiť pozornosť na fakt, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený k náprave tých najzávažnejších právnych pochybení súdov, u ktorého sa kladú zvýšené nároky najmä na jeho obsahové náležitosti. Z tohto dôvodu Trestný poriadok v ust. § 373 ods. 1 výslovne stanovil, že obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

To na jednej strane zaručí, že právna zložitost' spojená s podaním dovolania a rozhodovaním o ňom nebude na ujmu možnosti využitia tohto opravného prostriedku obvinenému, ktorý nemá potrebné právne znalosti. Na strane druhej zabezpečí, že sa Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací bude zaoberať len kvalifikovaným návrhom obsahujúcim právne fundovanú argumentáciu dovolateľa.

V posudzovanom prípade dovolací súd zistil, že obvinený nepodal dovolanie prostredníctvom ustanovenej obhajkyne, lebo tá sa s obsahom jeho podania označeným ako dovolanie, v nijakom bode nestotožnila. Naopak, ustanovená obhajkyňa vyjadrila presvedčenie, že v trestnej veci obvineného dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. splnené nie sú, preto ona dovolanie nepodáva.

Za daného stavu veci tak dovolací súd dospel k záveru, že predložené dovolanie, ktoré podal len sám obvinený, je dovolanie podané neoprávnenou osobou a preto ho s použitím cit. § 382 písm. b/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. decembra 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová